

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Daňkové a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Alexandra Krysla v právní věci **žalobce: G. F. X. H.**, státní občan Spolkové republiky Německo, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2010, čj. DSH/7003/10

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2010, čj. DSH/7003/10 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 2.000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21.5.2010, čj. DSH/7003/10 (*dále jen napadené rozhodnutí*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nepomuk (*dále jen správní orgán I. stupně*) ze dne 14.4.2010, čj. DOP/95/2010-Čas (*dále jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně*), jímž nebylo v obnoveném řízení vyhověno žádosti žalobce o udělení řidičského oprávnění.

2. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 26.8.2010, čj. 57A 33/2010-22, byl žalobě přiznán odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

3. Žalobce namítal, že byl v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Námitky formuloval do dvou žalobních bodů.

První žalobní bod

4. Správní orgán I. stupně i žalovaný žalobci doručovali písemnosti v českém jazyce, ačkoliv je německé národnosti a česky nerozumí. Dle žalobce tak jde o flagrantní porušení práva na spravedlivý proces. Žalobu z opatrnosti podal v českém jazyce, když její německý text nechal přeložit.

5. Žalobce odkázal na čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (*dále jen Listina*), podle něhož má právo na tlumočníka, protože neovládá jazyk, kterým se vede jednání. Podobně mu právo na tlumočníka garantuje i Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod. Ustanovení § 16 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen správní řád*), by bylo možné použít pouze v řízení zahajovaném na návrh. Žalobce však v roce 2010 u správního orgánu I. stupně ani u žalovaného žádný návrh nepodával, řízení bylo tedy zjevně zahájeno z moci úřední. To platí i v případě, že se sice jedná o rozhodnutí v řízení formálně návrhovém, které ovšem bylo dříve pravomocně skončeno a nyní byla z moci úřední nařízena jeho obnova. K tomu citoval ze závěru č. 56 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 14. 5. 2007: „Právo na tlumočníka ve zkráceném řízení“ (dostupný na www.mvcr.cz/soubor/zaver-56-pdf.aspx).

6. Na tuto skutečnost upozornil i žalovaného v odvolání, kterému tím musela být nejpozději tehdy známa. Žalovaný se s touto námitkou řádně nevypořádal, pouze ocitoval ust. § 16 správního řádu a dovodil, že není možno hovořit o tom, že by z hlediska neznalosti českého jazyka byl žalobce nějakým způsobem krácen na svých právech.

Druhý žalobní bod

7. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného byla vydána na základě obnovy řízení, která byla nařízena v rozporu se zákonem (rozhodnutím správního orgánu I. stupně z 22.2.2010, čj. DOP95/2010-čas, potvrzeným rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje z 31.3.2010, čj. DSH/4406/10). Z opatrnosti žalobce napadl rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje žalobou ve správním soudnictví, vedenou pod sp.zn. 57A 33/2010.

8. Dle žalobce je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť bylo vydáno v řízení, které bylo obnoveno v rozporu se zákonem, neboť nebyla splněna podmínka veřejného zájmu na obnově řízení stanovená v § 100 odst. 3 správního řádu. Správní orgán I. stupně ani žalovaný se splněním této podmínky nezabývali. Dle žalobce veřejný zájem na obnově daného řízení není. Z rozhodnutí vyplývá, že se správní orgán I. stupně v novém řízení hodlá zabývat otázkou, zda žalobce v době udělení řidičského oprávnění splňoval podmínku trvalého či přechodného pobytu na území České republiky. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vydaných v řízení o nařízení obnovy řízení i z rozhodnutí vydaných v obnoveném řízení vyplývá, že byly splněny všechny ostatní podmínky pro udělení řidičského oprávnění podle § 82 odst. 1 písm. a) až c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách

některých zákonů (zákon o silničním provozu), (*dále jen zákon o silničním provozu*). Údajné nenaplnění jediné podmínky spočívající v trvalém či přechodném pobytu na území České republiky podle § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu neodůvodňuje veřejný zájem na obnově řízení o udělení řidičského oprávnění. Veřejný zájem by mohl být dán, pokud by zde byly skutečnosti zpochybňující naplnění podmínky věku, zdravotní či odborné způsobilosti, neboť nenaplnění těchto podmínek by mohlo být rizikové pro bezpečnost silničního provozu. Nelze však dovodit, že by veřejný zájem bezpečnosti silničního provozu či jiný veřejný zájem mohly být dotčeny tím, že žalobce údajně v době udělení řidičského oprávnění nesplňoval podmínku pobytu na území České republiky. Tato podmínka má zjevně pouze procesní pořádkový charakter a její možné nenaplnění nemůže zakládat veřejný zájem na novém řízení ve smyslu § 100 odst. 3 správního řádu.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby.

10. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že se správní orgány při své činnosti musí řídit správním řádem, proto postupovaly podle § 16 správního řádu. Právo na tlumočníka nebylo žalobci odepřeno. Písemnosti byly vyhotoveny v českém jazyce, jak ukládá správní řád. Jestliže žalobce neovládá český jazyk, je otázkou, proč žádal v České republice o vydání řidičského oprávnění, z jakého důvodu zde měl mít obvyklý pobyt, který zde ve skutečnosti neměl, když neovládá český jazyk. Veškerá podání žalobce jsou v českém jazyce. Žalobce prokazatelně o všech úkonech správního orgánu věděl (vyjadřoval se k nim). Je držitelem řidičského průkazu obsahujícího údaje v českém jazyce. Dobrovolně požádal o vydání řidičského oprávnění v České republice, zde zřejmě absolvoval výuku i výcvik v autošколе, zde měl mít obvyklé bydliště, aby nakonec prohlásil, že neovládá český jazyk a písemnosti správního orgánu mu mají být překládány. Pak je otázkou, proč o řidičské oprávnění žádal v České republice. Nikdo jej k tomu nenutil, což platí o to více, když dle vlastních slov neovládá český jazyk. Správní orgán nepochybil, tlumočníka mu neodepřel. Postupoval podle správního řádu, který stanoví, že se písemnosti správního orgánu vyhotovují v českém jazyce.

11. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že k obnově řízení vedlo zjištění, že žadatel uvedl v době podání žádosti nepravdivý údaj, čímž vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, resp. předložené podklady k získání řidičského oprávnění se ukázaly býti nepravdivými. Protože podle § 100 odst. 3 správního řádu dosud neuplynula lhůta 3 let od právní moci rozhodnutí o udělení řidičského oprávnění, byla zahájena obnova řízení. Policií České republiky, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Plzeň (*dále jen Policie*) bylo zjištěno při prověře přechodného pobytu žalobce, že se na adresách X nezdržoval, ačkoliv při podání žádosti o udělení řidičského oprávnění předložil doklad o pobytu na území České republiky na těchto adresách. Při podání žádosti tak uvedl nepravdivý údaj. Správní orgán při nařízení obnovy řízení postupoval v souladu s veřejným zájmem s cílem, aby na základě zjištěného stavu byla otázka splnění podmínek pro udělení řidičského oprávnění uvedena do souladu s právní úpravou. Protože se údaje, které žalobce podal na počátku řízení, nezakládaly na pravdě, nebyly v souladu se zákonem a tedy ani v souladu s veřejným zájmem. Žalobce při podání žádosti nesplnil jednu ze zákonných podmínek.

12. Žalovaný nesouhlasil s námitkou, že údajné nenaplnění jediné podmínky pro udělení řidičského oprávnění spočívající v podmínce trvalého či přechodného pobytu na území České republiky neodůvodňuje veřejný zájem na novém řízení. Uvedl, že je povinností správních orgánů dodržovat zákony a ostatní právní předpisy, jak je stanoveno v § 2 odst. 1 správního řádu. V daném případě vyšly najevo nové skutečnosti a na věci je samozřejmě veřejný zájem. Těžko předpokládat, že správní orgán neobnoví správní řízení, jehož výsledek je založen na falešných podkladech. Musí být vždy věci veřejného zájmu, aby řidič, který nesplnil zákonné podmínky pro udělení řidičského oprávnění, nemohl po právu řídit motorová vozidla. Stranou zájmu nesmí zůstat ani skutečnost, že žalobce není v dobré víře. Musel vědět, že na území České republiky neměl obvyklý pobyt alespoň 185 dnů. Ve správním řízení ani v žalobě nepředkládá jediný důkaz k prokázání, že by zjištění o neexistenci jeho obvyklého, resp. přechodného, pobytu na území České republiky nebyla správná. Podle § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán proto nemohl v řízení dopustit, aby byly splněny pouze některé podmínky pro udělení řidičského oprávnění, proto správně trval na splnění všech podmínek stanovených v § 82 odst. 1 zákona o silničním provozu.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

Z čeho soud vycházel

13. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen s.ř.s.*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

14. Žaloba je důvodná.

Závěr Krajského soudu v Plzni

1. První žalobní bod

1.1 Právní úprava ustanovení tlumočnicka ve správním řízení

15. Podle § 16 odst. 1 správního řádu *se v řízení jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce. Účastníci řízení mohou jednat a písemnosti mohou být předkládány i v jazyce slovenském. Podle odst. 2 písemnosti vyhotovené v cizím jazyce musí účastník řízení předložit v originálním znění a současně v úředně ověřeném překladu do jazyka českého, pokud správní orgán nesdělí účastníkovi řízení, že takový překlad nevyžaduje. Podle odst. 3 každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočnicka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. V řízení o žádosti si žadatel, který není občanem České republiky, obstará tlumočnicka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak.*

16. Z uvedených ustanovení správního řádu vyplývá, že správní orgány prostřednictvím (oprávněných) úředních osob s účastníky řízení, resp. s dotčenými osobami, jednají a písemnosti vyhotovují v českém jazyce. Písemnosti vyhotovené v cizím jazyce (jiném než slovenském) musí účastník řízení předložit správnímu orgánu jednak v originálním znění a současně s tím také v úředně ověřeném překladu do českého jazyka. Každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, tedy češtinu, má právo na tlumočníka. Takové právo není založeno na ust. § 16 odst. 3 správního řádu, ale obecně vyplývá z čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen Listina), v němž je stanoveno, že ten, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka (k provedení tohoto ustanovení není třeba zákona a jeho vymahatelnost není vázána na zákonnou úpravu – viz čl. 41 odst. 1 Listiny, který obsahuje výčet práv, jichž se lze domáhat jen v mezích „prováděcích“ zákonů k Listině, přičemž čl. 37 odst. 4 mezi nimi není). Správní řád přitom stanoví, že si má taková osoba tlumočníka obstarat na své náklady. Tuto podmínku nelze aplikovat v řízeních o správních sankcích, a to s ohledem na Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.), která se použije na základě čl. 10 Ústavy přednostně. Nelze ji však aplikovat ani v řízeních zahájených z moci úřední, neboť správní řád váže povinnost účastníka obstarat si na své náklady tlumočníka právě jen na řízení o žádosti, nestanoví-li zákon jinak. V případě řízení vedeném z moci úřední, což jsou typicky řízení, v nichž se má účastníku řízení uložit nějaká povinnost nebo odejmout určité právo, jde o situaci, kdy účastník, který nerozumí jazyku, jímž se jednání vede, nemůže být za tuto neznalost ještě „trestán“ povinností obstarat si na své náklady tlumočníka s tím, že do doby než tak učiní, prakticky nemůže svá procesní práva vykonávat. Taková interpretace by byla i v rozporu s čl. 37 odst. 4 Listiny. (viz Josef Vedral, Správní řád, komentář, II. vydání, BOVA POLYGON, Praha 2012, komentář k § 16 odst. 3 správního řádu).

1.2. Rekapitulace řízení o nařízení obnovy řízení

17. Správní orgán I. stupně vedl na žádost žalobce řízení o udělení řidičského oprávnění žalobci na území České republiky, které bylo zakončeno vydáním řidičského průkazu č. EC 662192 dne 25.6.2007. Udělení řidičského oprávnění je upraveno v § 92 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), (*dále jen zákon o silničním provozu*) a podmínky udělení a držení řidičského oprávnění v § 82 zákona o silničním provozu v odst. 1 pod písmeny a) až f). Podle písm. d) tohoto ustanovení *lze řidičské oprávnění udělit pouze osobě, která má na území České republiky trvalý nebo přechodný pobyt*. V § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu je přechodný pobyt vymezen slovy: *který trvá alespoň 185 dnů, pokud osoba neprokáže, že se na území České republiky připravuje na výkon povolání po dobu nejméně 6 měsíců (dále jen „přechodný pobyt“)*. Následně bylo šetřením Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň zjištěno, že se žalobce na adrese, kterou uvedl jako adresu svého přechodného pobytu v České republice, nezdržoval. Správní orgán I. stupně proto zahájil z moci úřední řízení o nařízení obnovy řízení o udělení řidičského oprávnění žalobci podle § 100 odst. 3 správního řádu s tím, že se podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu v řízení o udělení řidičského oprávnění žalobci provedený důkaz ukázal nepravdivým.

18. V řízení o obnově tohoto řízení správní orgán I. stupně vyhotovoval písemnosti (oznámení o zahájení řízení a rozhodnutí ve věci) v českém jazyce, neboť neměl důvod

předpokládat, že žalobce neovládá jazyk, jímž se vede jednání, tzn. český jazyk, když žádost o udělení řidičského oprávnění podal v českém jazyce, k udělení řidičského oprávnění musel podle zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů absolvovat výuku a výcvik v autoškolě na území České republiky a zde se také podrobit zkoušce odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla. Po marném uplynutí lhůty stanovené pro seznámení se s podklady a vyjádření k nim správní orgán I. stupně nařídil obnovu řízení na základě podkladů, které měl k dispozici. Tento postup soud v řízení, v němž přezkoumával rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vydaná v řízení o obnově řízení, shledal v souladu s 16 odst. 1 správního řádu, neboť správní orgán I. stupně neměl do vydání rozhodnutí o obnově řízení k dispozici žádné sdělení žalobce, že neovládá český jazyk. Bylo přitom na žalobci, aby aktivně a důsledně dbal svých práv, tedy zvážil své postavení a podniknul ve lhůtě stanovené mu správním orgánem příslušné kroky k jejich ochraně. Žalobce sám nesl odpovědnost za volbu a včasnost adekvátních právních prostředků sloužících k ochraně jeho práv a právem chráněných zájmů. První písemnost, kterou žalobce doručil správnímu orgánu I. stupně, bylo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ve kterém teprve sdělil, že nerozumí česky, jeho mateřským jazykem je němčina, odvolání nechal z opatrnosti vyhotovit v česko-německém znění. Žalovanému tedy bylo v rámci odvolacího řízení již známo, že žalobce prohlásil, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání. Protože se jednalo o řízení zahájené z moci úřední, jehož předmětem byla obnova řízení o udělení řidičského oprávnění žalobci, kdy již samotná skutečnost nařízení obnovy řízení by zamezila žalobci ve výkonu hmotného práva, v řízení motorových vozidel skupiny B, bylo povinností žalovaného postupovat podle § 16 odst. 3 správního řádu, neboť žalobce měl právo na tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků.

19. Žalobce podal, jak uvádí i v žalobě, ke Krajskému soudu v Plzni žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 31.3.2010, čj. DSH/4406/10, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 22.2.2010, čj. DOP95/2010-čas, jímž byla nařízena obnova řízení o udělení řidičského oprávnění žalobci v České republice. Soud na základě této žaloby rozsudkem ze dne 29.2.2012, čj. 57A 33/2010-69, zrušil rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, jenž spatřoval v tom, že odvolací správní orgán v řízení zahájeném z moci úřední neustanovil účastníku do té doby nečinnému tlumočníka po té, kdy v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně prohlásil, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání. Obdobně jako v uvedeném rozsudku soud uvážil i v této právní věci o prvním žalobním bodu.

1.3. Ustanovení tlumočníka v obnoveném řízení

20. Podle § 102 odst. 9 správního řádu *se novým rozhodnutím vydaným podle § 100 nebo § 101 písm. a) původní rozhodnutí ruší; o tomto následku budou účastníci poučeni v písemném vyhotovení rozhodnutí; ustanovení § 99 platí obdobně. V ostatních případech nové rozhodnutí brání vykonatelnosti nebo jiným právním účinkům původního rozhodnutí; nejsou-li účinky nového rozhodnutí zřejmé z jeho obsahu, určí vliv na vykonatelnost nebo jiné právní účinky původního rozhodnutí správní orgán.*

21. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že pravomocné rozhodnutí o obnově řízení vydané podle § 100 správního řádu ještě samo o sobě nemá vliv na původní rozhodnutí ve věci. Ke zrušení původního rozhodnutí ve věci dojde ze zákona teprve právní mocí nového rozhodnutí v téže věci. Úvaha soudu proto zní tak, že v případě rozhodování v obnoveném řízení již nejde o rozhodnutí na žádost účastníka řízení, ale s ohledem na řízení o nařízení obnovy řízení zahájené z moci úřední a na něj navazující řízení, v němž je znovu posuzováno splnění podmínek pro rozhodnutí o původní žádosti účastníka řízení, jde stále o řízení zahájené z moci úřední. Pro posouzení námitky v prvním žalobním bodu z toho plyne, že bylo povinností správního orgánu I. stupně a nejpozději v rámci odvolacího řízení povinností žalovaného ustanovit žalobci v novém řízení o udělení řidičského oprávnění tlumočníka, neboť potřeba jeho ustanovení vyplynula již v řízení o nařízení obnovy řízení, jak je výše uvedeno, a dále z výslovného prohlášení žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kde prohlásil, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, jeho mateřštinou je němčina. První žalobní bod je proto důvodný.

2. Druhý žalobní bod

22. V této právní věci je soudem přezkoumáváno rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydané podle § 102 odst. 1 věta první správního řádu, podle něhož *k novému řízení poté, co bylo rozhodnuto o obnově řízení ... je příslušný správní orgán, který byl příslušný k původnímu řízení v prvním stupni*, a rozhodnutí vydané žalovaným v odvolacím řízení. V tomto obnoveném řízení bylo správním orgánem I. stupně znovu posuzováno splnění podmínek pro udělení řidičského oprávnění žalobci stanovených v § 82 odst. 1 ve spojení s § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu a bylo vydáno nové rozhodnutí. Soud se proto nemohl zabývat zákonností rozhodnutí o obnově daného řízení, resp. námitkami v tom smyslu žalobcem uplatněnými v druhém žalobním bodu, že nebyl veřejný zájem na nařízení obnovy řízení.

3. Důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí nad rámec žaloby

23. Jak bylo uvedeno (odst. 13), vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V době, kdy byla vydána v obnoveném řízení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, jimiž nebylo vyhověno žádosti žalobce o udělení řidičského oprávnění, byly podmínky pro vydání nového rozhodnutí správním orgánem I. stupně a po podaném odvolání žalovaným (§ 102 odst. 1 správního řádu), neboť bylo rozhodnuto o obnově daného řízení a existovalo pravomocné rozhodnutí o nařízení obnovy řízení. Správní orgány tak postupovaly zcela v souladu se zákonem. Tento důvod však odpadl po té, kdy soud rozsudkem ze dne 29.2.2012, čj. 57A 33/2010-69, zrušil rozhodnutí žalovaného o nařízení obnovy řízení. Zůstalo zde však nové rozhodnutí ve věci samé, jehož vydání za této situace již nemá oporu v zákoně. Vznikla tak nezákonnost napadeného rozhodnutí, ke které došlo ex post vzhledem k postupu soudu (zrušení rozhodnutí o obnově řízení). Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodováno v původně pravomocně obnoveném řízení o žádosti žalobce o udělení řidičského oprávnění, nemá oporu v zákoně a bylo proto nutné jej zrušit pro jeho nezákonnost.

4. Závěr

24. Žalobce byl ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. zkrácen na svých subjektivních veřejných právech rozhodnutím správního orgánu. Žaloba je důvodná. Soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost a pro vady řízení spočívající ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

25. Podle § 18 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.) účastníci mají v občanském soudním řízení rovné postavení. Mají právo jednat před soudem ve své mateřštině. Soud je povinen zajistit jim stejné možnosti k uplatnění jejich práv. Podle § 18 odst. 2 věta první o.s.ř. účastníku, jehož mateřštinou je jiný než český jazyk, soud ustanoví tlumočníka, jakmile taková potřeba vyjde v řízení najevo. I když účastník neuplatní právo jednat před soudem ve své mateřštině, soud mu takové vystupování umožní, popřípadě jej k jednání v mateřštině vyzve, jestliže to vyžaduje splnění účelu řízení. V dané právní věci soud rozhodoval podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť zrušil napadené rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Ustanovit žalobci tlumočníka k jednání před soudem za této situace nebylo nutné ke splnění účelu řízení.

V. Náklady řízení

26. O nákladech řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané právní věci měl žalobce plný úspěch, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce nebyl zastoupen advokátem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku 2.000 Kč podle položky 14a, bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Náklady řízení tak činí 2.000 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 a místo plnění podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 29. února 2012

JUDr. Jana Daňková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová